

1 YouTube

‘V olgende week beginnen we met de spreekbeurten’, zegt meester Friso.

Er klinkt gekreun uit de klas. Gemopper. Protesten.

‘Ah, nee, meester!’

‘Geen spreekbeurten!’

‘We dachten dat u het zou vergeten!’

‘Kom op nou, meester!’

Meester Friso begint zijn bril te poetsen. ‘Dat vind ik nou zo leuk van deze klas’, zegt hij tevreden.

‘Dat jullie altijd zo enthousiast zijn. Jullie zijn overal voor in.’

‘Kunnen we niet iets op de computer doen?’ vraagt Matteo. ‘Een werkstuk maken?’

‘Ja!’ zegt Tiani. ‘Vinden we veel leuker!’

‘En we leren er ook veel meer van’, zegt Gijs braaf.

Meester zet zijn bril op en pakt zijn agenda. ‘Eens kijken naar mijn leuke schemaatje. Nienke, jij bent maandag aan de beurt. Ben je er klaar voor?’

Nienke knikt ijverig. ‘Al lang! Ik ken hem al uit mijn hoofd zelfs.’

‘Uitslover!’ fluistert Gijs achter zijn hand.

Meester kijkt hem aan over zijn bril. ‘Wat zei je, Gijs?’

‘Niks, meester.’

‘Dan is het goed. Nienke, waar gaat je spreekbeurt over?’

‘Over zuinig zijn met energie, meester.’

Meester schrijft iets in zijn agenda. ‘Kijk, dat vind ik nou eens

een interessant onderwerp. En nog nuttig ook. Heel goed, Nienke.

En dan gaan we nu naar de volgende ... Dat is Matteo. Matteo, jij bent donderdag aan de beurt. Ook al klaar?’

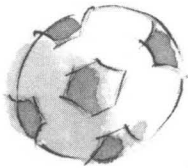
Donderdag?’ Matteo verslikt zich bijna van schrik. ‘Eh ...’

‘Nog niet klaar dus. Al wel begonnen, hoop ik?’

‘Nou ja, nog niet echt’, zegt Matteo. ‘Maar ...’

Meester Friso tikt met zijn voet op de vloer. ‘Wat voor onderwerp heb je gekozen?’

Matteo krabt in zijn haar. ‘Eh ...’

‘Voetbal toch?’ zegt Gijs behulpzaam. ‘Je zou het toch over voetbal doen?’

‘O ja’, zegt Matteo snel. ‘Dat is ook zo. Ik ga het over voetbal doen.’

‘Voetbal ...’ Meester slaakt een diepe zucht. ‘Jongens. We hadden afgesproken dat jullie een origineel onderwerp zouden bedenken. Schaken bijvoorbeeld. Of spaarlampen. Spreekbeurten over voetbal heb ik al honderd keer gehoord. Net als spreekbeurten over konijnen en honden trouwens. Alsjeblieft zeg. Ik val in slaap van verveling als ik nog een keer een spreekbeurt over voetbal moet aanhoren. Of over konijnen.’

‘Dat is een belediging!’ roept Arif. ‘Hoe kunt u voetbal met konijnen vergelijken! Voetbal is véél interessanter!’

‘En Matteo’s spreekbeurt wordt de allerinteressantste die u ooit gehoord hebt’, zegt Tiani. ‘In uw hele leven.’

‘Ja’, zegt Jelle. ‘Echt waar, meester. Het wordt nog interessanter dan zuinig zijn met energie. Matteo is een geboren spreekbeurtenhouder.’

‘Als u in slaap valt, eet ik mijn potlood op’, zegt Gijs.

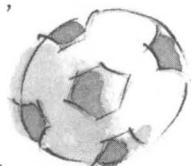
‘Oké, oké’, zegt meester. Hij steekt zijn handen op. ‘Een spreekbeurt over voetbal. Maar denk erom, Matteo. Maak er wat van, want ik val zó in slaap. En ik zou niet graag willen dat Gijs buikpijn kreeg. Potloden eten is niet echt gezond.’

Matteo knikt benauwd. Help. De allerinteressantste spreekbeurt die meester Friso ooit gehoord heeft. En hij heeft nog maar een week. Hoe krijgt hij dat voor elkaar?

‘Hé, Matteo!’ fluistert Gijs tijdens computerles. ‘Moet je zien!’ Matteo kijkt opzij. Gijs heeft zijn Excel-document weggeklikt. Hij is een YouTube-filmpje aan het bekijken. Een jongetje dat aan het voetballen is.

‘Dit is die jongen die gister op het Jeugdjournaal was’, fluistert Gijs.

Matteo werpt een snelle blik op meester Friso. Die is net een paar meisjes aan het helpen. Hij heeft niks in de gaten. Onopvallend leunt hij over naar het scherm van Gijs.

Veel ouder dan een jaar of acht kan het voetballertje niet zijn. Hij is kleiner dan al zijn tegenstanders. Maar hij passeert ze een voor een. Zelfs als hij onderuitgehaald wordt, weet hij de bal nog te houden. Hij maakt de ene na de andere goal.

‘Cooooool’, fluistert Matteo.

‘Hij is gescout door AC Milan’, zegt Gijs zachtjes.

‘Wát?’

‘Zo’, zegt meester Friso. ‘Matteo. Gijs.’

Geschrokken kijkt Matteo om. Daar staat meester. Met zijn handen in zijn zij. Hij ziet er niet al te vriendelijk uit.

‘Jullie kennen de regels’, zegt hij.

‘Ja, dat is waar’, begint Gijs. ‘Maar –’

‘Hoe vaak moet ik het nog zeggen!’ roept meester. Zijn gezicht is rood.

‘Het is STRENG verboden om te internetten tijdens de computerles! Behalve als ik er de OPDRACHT voor geef! Dat weten jullie!’

‘Ja, maar –’

‘Niks ja maar. Had ik jullie opdracht gegeven om te internetten? Had ik jullie opdracht gegeven om voetbal filmpjes te downloaden? Nou?’

Er klinkt onderdrukt gelach vanachter de andere computers.

‘Nou?’ zegt meester streng.

Matteo schudt zijn hoofd. ‘Nee.’

‘Nee wát?’

‘Nee, meester.’

‘Gijs?’

‘Nee, meester.’

‘Heel goed. Dan zijn we het daarover eens. Een maand lang niet computeren in de pauzes. En nablijven na schooltijd. Jullie kunnen nu naar de klas.’

Tip:

Geen plek om te voetballen? Onzin!

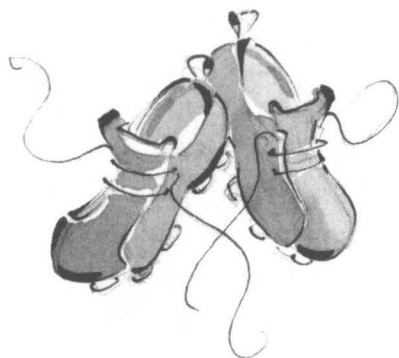
Voetballen kan overal! Zorg dat je overal en altijd een bal bij je hebt en oefen:

In de winkel tussen de gangpaden door.

Slalom om dames met karretjes heen.

Thuis in de woonkamer. Gebruik je de tv
als doel? Zorg dan voor een goede
keeper.

Op school als je even naar de wc moet:
dribbel door de gangen.

2 Achtjarige jongen krijgt contract

Matteo staat langzaam op. Samen met Gijs loopt hij het lokaal uit.

Wat een pech. Nablijven. Alsof hij niks beters te doen heeft. Een spreekbeurt schrijven, bijvoorbeeld.

Met zijn voet duwt hij de deur van het lege klaslokaal open. Hij laat zich op zijn stoel zakken. 'Nou, bedankt hè', moppert hij.

Gijs stompt hem tegen zijn schouder. 'Ah, kom op. Geeft dat nou, man, als we even na moeten blijven. Nu hebben we in elk geval dat filmpje gezien. Die jongen was goed, hè?'

'Dat wel.'

'Maar wij zijn beter. Toch?'

'Ik weet het niet. Ik vond hem wel érg goed.'

'Jij bent beter.'

'Pff. Dat zeg je alleen maar zodat ik niet meer boos ben.'

'Niet man, ik meen het. Vorige zaterdag, man. Je scoorde drie keer achter elkaar!'

'Tegen die kleintjes uit E7. Nee, dán ben je goed! Er zaten jongens bij die bang waren voor de bal. Die ervoor wegdoeken.'

'Oké. Maar ik vond toch ...'

Matteo valt zijn vriend in de rede. 'Hé, wat zei je nou, zonet? Over die jongen? Is die gescout door AC Milan?'

Gijs knikt enthousiast. 'Heb je het Jeugdjournaal niet gezien, gisteren?'

'Nee. Was het op het Jeugdjournaal?'

‘Ja, en in de krant. Wacht even.’ Gijs zoekt in de achterzakken van zijn spijkerbroek. Hij haalt een klein vodje krantenpapier tevoorschijn en vouwt het uit.

‘Hier. Lees maar.’

Achtjarige jongen krijgt contract

De acht jaar oude Frank Molenaar uit Zwolle krijgt een contract bij AC Milan.

Zijn vader had een video van zijn zoon op YouTube gezet. Op de video was te zien hoe goed Frank kon voetballen. Zonder moeite passeerde hij iedereen op weg naar het doel. Tegenstanders werden keer op keer verrast door zijn schijnbewegingen. Scouts van de Italiaanse topclub waren enthousiast. ‘Net David Beckham in zijn goede jaren’, vonden ze. Ze boden Frank meteen een contract aan.

Frank en zijn familie verhuizen deze maand nog naar Italië.

‘Voor de droom van onze zoon hebben we alles over’, aldus vader Molenaar. Hij denkt in Milaan snel weer een baan te vinden. ‘Dat zal wel lukken toch? Tegelzeters zijn overal nodig.’

Franks moeder is dolblij. ‘Dit is de mooiste dag van mijn leven.’

Frank zal de voetbalschool van AC Milan doorlopen. Als hij goed genoeg is, zal hij over tien jaar in het hoogste elftal van de topclub spelen.

‘Wow.’ Matteo geeft het papiertje weer terug. ‘Dat is zo cool!’

‘Ja hè?’ zegt Gijs. ‘Ik zou ook wel naar Milaan willen. Of nee, naar Real Madrid. Of Barcelona. Ergens waar het warm is. Waar het niet altijd regent.’

Hij is even stil. Dan zegt hij opgewonden: ‘Hé! Ik heb een supergoed idee. Maar dan hebben we wel een video nodig. Hebben jullie een video?’

Matteo antwoordt niet. Hij staart naar buiten. Maar hij ziet niet het verlaten schoolplein. De duwkar die eenzaam in de regen

staat. Hij ziet niet de oude mevrouw die zich op de fiets tegen de wind in vecht.

Hij ziet felle stadionlichten onder een diepzwarte hemel. Hij ziet een tribune vol zwaaiende, dansende mensen. Hij hoort ze schreeuwen, juichen, zingen. En het is alsof hij vleugels heeft. Hij rent in de richting van het doel, de bal aan zijn voet. Een tegenstander komt op hem af. Matteo pakt de bal over met zijn andere voet, kijkt uit naar rechts en rent verder.

Een nieuwe tegenstander komt op hem af, probeert hem te tackelen. Matteo springt over een uitgestoken been en gaat verder alsof er niets gebeurd is. Het gejuich vanaf de tribune zwelt aan. Vlak bij het doel lopen drie verdedigers hem vast. Matteo draait, zijn voet op de bal, zoekt naar een opening en –

‘Hallo! Hallo!’ Gijs zwaait met twee handen voor Matteo’s gezicht. ‘Aarde aan Matteo! Heb ik contact?’

Matteo knippert met zijn ogen. ‘Hè? Wat? Wat is er?’

‘Of jullie een videocamera hebben.’

‘Een videocamera? Nee, dacht ik niet. Hoezo?’

‘Om onszelf te filmen, natuurlijk. Als we voetballen.’

‘Waarom zouden we onszelf moeten filmen?’

Matteo kijkt Gijs niet-begrijpend aan.

Gijs schudt zijn hoofd. ‘Zodat we onszelf ook op YouTube kunnen zetten, dombo!’

‘Je bedoelt, zodat ze ons ook gaan scouten? Goed idee!’

‘Ja. Behalve dat we dus geen videocamera hebben.’

Matteo bijt op zijn nagel. Dat is een probleem. Hoe komen ze aan een videocamera?

Ineens schiet hem iets te binnen. ‘Hé! We vragen gewoon of Jelle zijn mobieltje meeneemt. Daar zit een video in, toch?’

‘Goed idee!’ Gijs wrijft in zijn handen. ‘En zullen we Tiani dan ook vragen?’

‘Tuurlijk.’

‘Ik ga mijn superakka doen, denk ik.’

Matteo grinnikt. ‘O ja. Leuk. Gaan we al je bloopers op internet zetten.’

‘Hoe bedoel je?’ zegt Gijs. Hij zwaait dreigend met zijn vuist.

‘Nou, al die keren dat je op je plaat gaat. Ik zou nog effe oefenen op die akka van je.’

Er klinkt gelach en gepraat op de gang. En de stem van meester Friso. ‘Wat heb ik gezegd? Zachtjes op de gang!’

Gijs geeft Matteo een por. ‘We praten zo meteen effe met de rest, oké?’

Matteo knikt. ‘Oké.’

De dag gaat langzaam voorbij. Taal. Rekenen. Topo. Matteo heeft moeite zijn aandacht bij de plaatsnamen van Friesland te houden. Wijnjewoude, Wolvega, Tietjerk ...

Steeds dwalen zijn gedachten af. Naar die jongen uit Zwolle, die zomaar een contract heeft gekregen bij AC Milan.

Stel je voor dat het hém zou overkomen. Dat h́j gescout zou worden. Het gebeurt natuurlijk niet. Vast niet. Maar stel je voor ...

Wat zouden papa en mem doen? Zouden ze net zo aardig zijn als de vader en moeder van die jongen? Zouden ze zomaar hun werk opzeggen en meegaan naar Italië?

Nee. Dat zouden ze nooit doen.

Of toch?

Italië is natuurlijk wel papa's vaderland. Zijn hele familie woont er. *Nonno* en *nonna*¹ zouden het geweldig vinden als ze in de buurt zouden komen wonen. Als ze hen vaker zouden zien dan twee keer per jaar. Papa's broers en zussen ook. Ze zouden hen met open armen verwelkomen.

Maar wat zouden Ramona en Valentina vinden? Matteo legt zijn hoofd op zijn armen. Zijn twee zusjes zouden nog wel eens voor problemen kunnen zorgen. Die willen vast niet weg uit Heerenveen. Die kunnen hun balletgroep en hun zwemclub en hun blokfluitgroep vast niet missen.

'Matteo', zegt meester Friso. Zijn stem klinkt verdacht vriendelijk.

Matteo schiet overeind. 'Ja, meester?'

'Jij hebt Friesland al zo goed in je hoofd dat je niet meer hoeft op te letten?'

'Nee, meester, echt niet.'

'Kom op, niet zo bescheiden.' Meester Friso begint zijn vingers te knakken.

'Kom even voor de klas. Wijs jij Moddergat eens aan.'

